

4. KORIZMENA NEDJELJA (B)

BOG JE POSLAO SINA NA SVIJET DA SE SVIJET SPASI PO NJEMU.

U ono vrijeme: Reče Isus Nikodemu: »Kao što je Mojsije podigao zmiju u pustinji, tako ima biti podignut Sin Čovječji da svaki koji vjeruje u njemu ima život vječni. Uistinu, Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni. Ta Bog nije poslao Sina na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spasi po njemu. Tko vjeruje u njega, ne osuđuje se; a tko ne

vjeruje, već je osuđen što nije vjerovao u ime jedinorođenoga Sina Božjega. A ovo je taj sud: Svjetlost je došla na svijet, ali ljudi su više ljubili tamu nego svjetlost jer djela im bijahu zla. Uistinu, tko god čini zlo, mrzi svjetlost i ne dolazi k svjetlosti da se ne razotkriju djela njegova; a tko čini istinu, dolazi k svjetlosti nek bude bjelodano da su djela njegova u Bogu učinjena.«

Iv 3,14-21

PUNINA NAŠE KORIZME

Svjedoci smo da se u našim životima neminovno susrećemo sa svjetlom i tamom, sasvim sigurno osjećamo kako svjetlost u nama stvara sasvim drugačije raspoloženje od tame. Svjetlost i tama ne idu skupa, svjetlost ima svoj sjaj i moć, a tama svoju tminu i nemoć. U tami nema života, u tami sve umire, u tami nema nade, vodi u beznađe. Svjetlost, za razliku od tame, daje nadu, nosi život. U tmini smo nekako dezorijentirani, nesigurni, lutamo, gubimo se, a svjetlost nam na neki način pokazuje smjer, daje nam mogućnost vidjeti jasnim

pogledom, na nekakav način nas usmjerava u da se znamo orijentirati. Tame se bojimo, u tami se nešto skriva, a na svjetlosti sve se vidi, ništa nije skriveno. Tama je na nekih način simbol smrt, simbol umiranja, simbol grješnosti. Svjetlost pak nosi nadu, svjetlost vodi u život, svjetlost je radost. Čovjek ima veliki i neprocjenljivi dar zvan sloboda. Slobodni smo sami odlučivati da li ćemo biti u tami i prihvaćati djela tame ili žuditi za svjetlom i činiti djela svjetlosti. Svjetlost je vjerovati, a nevjera je tama. Slobodni smo u izboru. Svatko je pozvan u svjetlost života, ali svatko se za tu svjetlost mora sam

odlučiti, svatko je osobno mora prihvatiti i odlučiti se za nju. Grješni smo, nosimo teret grijeha, ali nosimo i poziv na svetost života i između toga dvoga moramo se svakodnevno odlučivati. U sebi nosimo i ono božansko i ono ljudsko, u životu činimo djela svjetlosti, ali činimo i djela tame. Nekako kao da smo razdijeljeni između svjetlosti i tame, između dobra i zla, između ljubavi i mržnje, između sebičnosti i dobrote, između života i smrti, između vjere i nevjere. Kao takve Bog nas voli, ne odbacuje nas i ne osuđuje nas, već naprotiv, daje rješenje, nudi spasenje - "Ta

Bog nije poslao Sina na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spasi po njemu." Bog nas ne osuđuje, nego u ljubavi prema čovjeku daje sebe samog. Kao što je Mojsije u pustinji podigao znak tako

Bog postavlja znak u ovom svijetu. To nije mjedena zmija, to je drvo križa i Sin njegov na križu. Sin Božji je podignut na križ da poveže zemlju i nebo. Po tome Bog želi osvijetliti i posvetiti put iz ovozemne tmine u svjetlost vječnosti. Taj znak je Ljubav na križu. "Tko vjeruje u njega, ne osuđuje se; a tko ne vjeruje, već je osuđen što nije vjerovao u ime jedino rođenoga Sina Božjega." Križ je putokaz iz tame u svjetlost. Bog po križu želi u svakom čovjeku probuditi osjećaj da treba napustiti djela tame i činiti djela ljubavi. To će biti punina naše korizme.

SLUGA BOŽJI VENDELIN VOŠNJAK

O. Vendelin Vošnjak, na krstu Mihael, rodio se 13. rujna 1861. godine u seocu Konovu u župi Šmartno povrh današnjega Velenja u Sloveniji. U franjevački red stupio je u Zagrebu 14. rujna 1878. godine. Nakon gimnazijskih i viših studija u Pečuhu, Varaždinu i Grazu zaređen je za svećenika, 26. ožujka 1884. godine. Nastavio je više studije u Innsbrucku te se osposobio za lektora filozofije. Bio je profesor i učitelj franjevačkih klerika u Varaždinu i u Zagrebu, gdje je potom bio gvardijan i definitor Pečuške provincije. U to je doba generalna uprava Reda poduzela franjevačku obnovu i preuređenje provincijskih granica. U tom sklopu utemeljena je naša Hrvatska franjevačka provincija sa sjedištem u Zagrebu s prvim provincijalom O. Vendelinom Vošnjakom.

Teško je u kratkim potezima prikazati njegove izvanredne zasluge ne samo za utemeljenje, nego još više za unapređenje franjevačkoga života i djelovanja u novom sastavu i u novim uvjetima u kojima se oblikovala i Crkva i politički i društveni život Hrvatske na početku XX. stoljeća.

Papa Leon XIII. potaknuo je 1897. godine veliku obnovu Franjevačkoga reda. Do tada su samostani u Sjevernoj Hrvatskoj pripadali različitim provincijama - sa sjedištem u Budimu, Pečuhu, Beču i Ljubljani. Stoga je godine 1900. utemeljena nova Hrvatska franjevačka provincija sv. Ćirila i Metoda sa sjedištem u Zagrebu, a prvim joj je provincijalom iz Rima imenovan o. Vendelin Vošnjak, kao čovjek osobite razboritosti.

O. Vendelin Provincijom je upravljao kroz tri susljedna trogodišta (1900. - 1909.) i po četvrti put (1924.-1927.). U međuvremenu

je bio gvardijan na Trsatu (1909.-1912. i 1931.-1933.) te u Zagrebu (1912.-1914.) gdje je jedno vrijeme, nakon provincijalata 1927. godine, bio i učitelj klerika. Od 1919. do 1921. godine bio je generalni vijećnik u upravi Reda. Osobito je zaslužan i kao generalni vizitator: U ime o. generala četrnaest je puta obavio vizitaciju - provjeru franjevačkoga života u različitim provincijama, i predsjedao izborima nove uprave.

U svemu tomu zapamćen je kao čovjek, franjevac i svećenik u Boga uronjen, braći u svemu na službu, založen u svećeničkom posluživanju vjernika. Bio je harmonična osoba, pun poštovanja, ne samo prema crkvenim poglavarima, nego izvanredno fin i pažljiv u susretima i s braćom i sa svim ljudima. Odlikovao se osobitim kršćanskim i franjevačkim umijećem: spajati različite čudi u životu, molitvenu i suradničku

zajednicu. S osobitim je žarom služio svetu misu; naročito se sav unosi u one riječi koje su mu, po svoj prilici, bile geslom: «Po Kristu i s Kristom i u Kristu!»

Umro je na glasu svetosti, 18. ožujka 1933. godine. U ožujku 1963. godine pokrenut je postupak za ispitivanje njegovih kreposti o čemu svjedoči veliki elaborat koji je 1992. godine podnesen Kongregaciji za kauze svetaca. Od 1978. godine tijelo mu počiva u franjevačkoj crkvi u Zagrebu na Kaptolu, gdje se svake godine na smrtni dan obavlja svečana euharistijska služba.

fra Bonaventura

**TKO LJUBI ISTINU
- U SVJETLU JE,
TKO LJUBI ZLO - U TAMI JE**

Svaki je čovjek, kako smo rekli putnik, čovjek tek u klici. On treba izrasti u čovjeka. Čovjek je biće budućnosti. Slobodno bira svoju budućnost. Oni koji vjeruju istini slijede ju bez obzira koliko ona zahtijevala žrtve. Sjetimo se samo silnih pohvala Mudrosti u Bibliji. Isus je Božja utjelovljena Riječ. Isusa se ne može upoznati ako se nema otvorenosti za istinu, bez obzira koliko koštala.

Povijesni Isus je svjetlo povijesti i budućnosti čovječanstva. S njim je ljudski rod izišao na Svjetlo. Njegova riječ je objavljivala vječnu Riječ (Istinu), njegov život bio je ostvarena Istina. U njemu i kroz njega se istinski ostvaruje čovjek i objavljuje Bog. Samo se na njegov način izlazi iz tame paradoksa ljudske naravi.

Vodstvo nam je nužno, ali ne vodstvo u tami nego vodstvo na svjetlosti. Čovjek čista srca uvijek će razlikovati svjetlo od tame, dobro od zla, vođu od zavodnika. Pročistimo svoje srce!

fr. Marijan Jurčević, o.p.

**IZ KATOLIČKOG
KALENDARA**

PONEDJELJAK, 11. ožujka
sv. Kandid; sv. Konstantin; bl. Dominik Kam
UTORAK, 12. ožujka
sv. Maksimilijan, muč; sv. Inocent I., papa
SRIJEDA, 13. ožujka
sv. Kristina Perzijska, djevica i mučenica
ČETVRTAK, 14. ožujka
sv. Matilda; sv. Paulina
PETAK, 15. ožujka
sv. Zaharija, papa
SUBOTA, 16. ožujka
sv. Hilarije i sv. Tacijan, mučenici; sv. Euzebija
NEDJELJA, 17. ožujka
5. KORIZMENA NEDJELJA

www.franjevci-zemun.com
tel. 011 / 2198134

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom u 9 i u 17 sati. **Utorkom, četvrtkom i petkom** u 17 sati.
Ponedjeljkom, srijedom i subotom **nema** svete mise.